

РЕШЕНИЕ

№ 2755

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1583** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Столична община, Район Искър, чрез кмета на района И. Ц., представляван по пълномощие от юрк. Р., срещу Решение № 20040721/07.06.2022г. по гр. дело №58670/2018г., 142-ри състав на СРС.

С касационната жалба се оспорва съдебното решение, като постановено при неправилно приложение на закона и неоснователността му. В конкретния случай техническата комисия не е отбелязала размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване, но целта на производството по чл.11, ал.4 ЗСПЗЗ била изпълнена за процесния имот, тъй като се е обосновала, че частта от имота с площ от 660 кв.м. заключена между буквите АБДЕА, попадаща в УПИ VIII 908 е застроена със сграда и прилежащ терен и не е свободна. Комисията правилно отбелязала факта, че имотът е собственост на "Топливо" АД, който факт можело да бъде проверен от публични регистри и от всеки. Позовава се на Решение № 12457/20.10.2014г. на ВАС по адм.д. 12436/2012г., IV отделение, според което определянето на застроителния статут на имоти, които се намират в частна собственост, не са общински или държавни, е недопустимо, от което и , че определянето на свободни части от частния имот е недопустимо, предвид невъзможността да бъдат обект на реституция. Позовава се на

констатацията на съдебно-техническата експертиза по делото пред СРС от арх. С., и от скицата към нея, от която се установявало, че в процесния имот заключен между буквите АБДЕА попада част от изградена масивна едноетажна сграда. На основание заключението, СРС е приел като свободна площ от 527 кв.м. Поддържа, че при издаването на оспорената заповед е прието, че имотът с площ от 660 кв.м. е застроен изцяло, като комисията е отчела не само наличието на масивна едноетажна сграда, но и необходимата площ за обслужването на сградата. Пзовава се на Решение № 11792/07.10.2014г. по адм.д. 5837/2013г. IV отделение, според което застрояване по смисъла на пар.1,в от ДР на ППЗСПЗЗ е не само фактическото изграждане на съответните сгради, а и обслужващите терени, необходими за нормалното им функциониране. Счита, че при издаването на заповедта, Комисията е изпълнила задължението си по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и кметът е одобрил констатацията за застроената площ.

Освен отмяната на решението, се претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. за настоящото производство. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа чрез адв. Р., претендира се основателността ѝ и се иска присъждане на юрк. възнаграждение.

Ответниците М. А. А. и А. М. А., чрез адв. М., пълномощник, в писмено изявление по делото преди съдебното заседание, оспориha касационната жалба като неоснователна и недоказана, не ангажират доказателства, искат от касационната инстанция да остави в сила съдебното решение като обосновано, правилно и законосъобразно.

Заинтересованите страни С. И. В., З. С. В., И. С. З., В. М. В., В. И. Д. и М. И. Лакова, уведомени за оспорването и призовани редовно, не са изразили становище по касационната жалба и не са взели участие в съдебното заседание по делото.

ПРОКУРОРЪТ - иска от съда да остави в сила оспореното решение.

Пред касационната инстанция не са ангажирани доказателства.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба с дата 21.06.2022г., а оспореното съдебно решение е връчено на дата 08.06.2022г., с оглед на което е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Фактическите и правни установявания на въззивната инстанция са следните:

С оспореното по делото съдебно решение, по жалба на Е. В. А. (понастоящем нейните наследници - М. и А. А.) срещу Заповед № РИС18-РД56-107/10.08.2018г. на кмета на Район Искър, Столична Община, е постановено следното:

1) Отменена е Заповед № РИС18-РД56-107/10.08.2018г. на кмета на Район Искър, Столична Община, издадена по реда на чл. 11, ат. 4 ГПГ13СПЗЗ, с която е одобрено решение по Протокол от 09.07.2018 г. на техническа комисия, в частта ѝ, в която е прието, че част от бивш имот с пл. № 89202, м. А.. землище Г., сега попадащ в У ПИ

VIII-908, УПИ XXVIII-1112 и проекто-улица, кв. 9, м.[жк], заключена между буквите АБДЕА по комбинирана скица, неразделна част от заповедта, с площ от 660 кв.м., е изцяло застроена със сграда и не е свободна

2. Вместо заповедта, по съществуващото на правния спор пред него, съдът е постановил следното: определил е като свободна от застрояване площ в размер на 527 кв.м., застрихована в син цвят на комбинирана скица - Приложение № 1 към заключение на съдебно-техническата експертиза, от част с площ от 660 кв.м. от бившият имот с пл. № 89202. м. А., землище Г., сега попадащ в УПИ VIII-908, УПИ X.-1112 и проекто-улица, кв. 9, м.[жк], заключена между буквите АБДЕА по комбинирана скица, неразделна част от заповедта, като са приспаднати попадащата в имота част от построена сграда и площта, необходима за обслужване на сградата, с обща площ от 133 кв.м. Комбинирана скица - приложение № 1 от заключение на съдебно-техническа експертиза, находяща се на лист 114 от гр. дело № 58670/2018 г. по описа на СРС. 142 състав, която се счита неразделна част от съдебното решение.

За да постанови този резултат, съдът е приел, че оспорената пред него заповед била издадена в нарушение на материалния закон като конкретно се е позовал на чл.13, ал.5, чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, и конкретно, че заповедта по последната разпоредба следвало да отразява актуалното фактическо положение на подлежащия на възстановяване имот към момента на издаването ѝ, като с нея се определяло каква е незастроената, съответно застроената площ. Въз основа на констатациите на вещото лице - заключението на арх. С., съдът е приел, че в процесния имот площта от 527 кв.м. е свободна от застрояване, тъй като застроената сграда била с площ от 54 кв.м., а площта, необходима за обслужването ѝ била 79 кв.м., от което следвало, че застроената част на имота била 133 кв.м.

Правният спор пред СРС е бил концентриран върху обстоятелството дали цялата площ от имота е застроена, което е прието и за решаващо за извода за незаконосъобразност на заповедта. Никъде в съдебното решение съдът не обсъдил и взел предвид като относимо обстоятелство, че се касае за частен имот - собственост на Топливо АД, изрично констатирано в мотивите на заключението на вещото лице арх. С.. Посоченото обстоятелство е констатирано и в Протокол от 09.07.2018г. на назначената от кмета комисия, л. 24 от делото на СРС, и в заповедта на кмета в оспорената част. По делото обаче не са събрани доказателства, а юрк. Ф. в писмено становище прде СРС е посочила, че правото на собственост върху имота от Топливо АД се доказвало с приложена скица.

Правна преценка на касационната инстанция:

Решението на СРС е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащ на съдебен контрол акт, както и от законен състав.

Същото е постановено при допуснатото нарушение на процесуалните правила, довело до неизясняване на правния спор от фактическа страна и при неправилно приложение на материалния закон, за което касационната инстанция следи служебно - чл. 218, ал.2 АПК.

Както обосновано се твърди в касационната жалба и се възприема еднозначно в съдебната практика, в приложното поле на реституционните закони, в това число и ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, попадат само държавни и общински имоти.

Доколко в случая се касае за имот, който е собственост на търговско дружество - Топливо АД, са останали неизяснени релевантни въпроси, като съдът не е обсъдил и

взел предвид дори и оскъдните налични данни по делото по този въпрос.

Съдът е обосновал решението със заключението на вещото лице, което обаче не е достатъчно пълно и мотивирано, вещото лице не е отговорило на въпросите, дали има подземни съоръжения в имота и другите обстоятелства, относими към изключващите реституцията основания по пар.1в, ал.1 и ал.2 ППЗСПЗЗ. Видно от приетото заключение по процесното дело пред СРС, на същото е била поставена и задача да извърши оглед на място, но в констативно съобразителната част няма изявление в този смисъл. Вещото лице се е позовало само на писмени доказателства като не е изпълнило указанията за проверка на място - на комбинирана скица, изготвена от Г. ЕООД за пълна или частична идентичност, извадка от цифров модел, но във формата на сателитна снимка, приложена по делото - чернобяла и която е неясна.

Така видно от Решение от 18.03.200г. по адм.д. 5419/2007г. на АССГ, както и Решение от 14.03.2009г. по гр.д. 15791/2008г. на СРС, се касае за имот, отреден за бензиностанция, за който било установено, че през 1985 г. била предадена построената газ-колонка на Топливо от Д. Петрол. С тези решения на процесуални основания, но без да се разрешава спора по същество, са уважени жалбите срещу отказите да се възстанови правото на собственост в съществуващи, възстановими стари реални граници на нива от 0,616 дка, Пета категория, находяща се в строителните граници на кв. Г., местност А., имот пл. № 8902. Изслушани са заключения на вещи лица, според които имотът бил отреден за Топливо АД.

От данните по процесното дело не може да се заключи дали в спорния имот съществува само сградата от 54 кв.м. или и газ-колонка, дали не съществуват никакви подземни и или други съоръжения и обекти по пар.1в, ал.1 ДР на ППЗСПЗЗ, изключващи възстановяването на собствеността върху имота. Съгласно § 1в, ал. 1 и 2 от ДР на ППЗСПЗЗ сгради и съоръжения, които не позволяват възстановяване на собствеността, са: наземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, съоръжения, пътища, ж. п. линии и др.; канали, мостове, корекции на реки, язовири, диги, помпени станции, резервоари, пречиствателни станции, открити рудници, хвостохранилища, водоеми, открити паропроводи, нефтопроводи и др. От граматическото тълкуване и на двете алинеи безспорно се установява, че изброяването на строителни дейности и съоръжения е примерно и не обхваща всички възможни случаи, но наличието им създава пречки за нормално ползване от страна на бившите собственици при реално възстановяване на собствеността. Изброяването на видовете сгради и съоръжения, които не позволяват възстановяването на собствеността, не е изчерпателно, а примерно. И други инфраструктурни съоръжения, непосочени в разпоредбата, следва да се приемат за застрояване - всякакви подземни и наземни съоръжения, в това число за съхраняване на газ, електропроводни и други съоръжения на инфраструктурата, обобщени в ал. 2 с наименованието съоръжения.

В тази връзка е от значение за преценка дали оспорената заповед пред СРС е законосъобразна, да бъде изследвано дали, освен построената сграда, има изградено съоръжение или какъвто и да е обект по смисъла на пар.1в, ал.1 или ал.2 ДР на ППЗСПЗЗ, което води до определянето на площта на целия имот като застроена. Съдът се е позовал на заключението на вещото лице по изпълнената съдебно-техническа експертиза, което заключение не е било оспорено в производството пред СРС, но същото както се обсъди, не е отговорило на поставените му в тази връзка въпроси, не е събрало доказателства за подземни комуникации и съоръжения в имота или други по негова преценка, не е извършило проверки на

място. Делото е останало неизяснено по този въпрос.

Претенцията на касатора, че имотът е собственост на Петрол АД, и което обстоятелство е вписано в мотивите на заповедта в оспорената част, не е доказано по делото пред СРС. С С определение по делото от 13.12.2018г. съдът е указал, че на основание чл.170, АПК доказателствената тежест на ответника е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт. Съдът обаче не е указал, че ответникът следва да ангажира доказателства, че имотът е собственост на Петрол АД, доколкото скицата, на която се е позовала юрк. Ф. в становище пред СРС, не е документ за собственост. За да се приеме, че процесния имот е частна собственост и на Петрол АД и поради това не подлежи на реституция и на определянето на свободна от застрояване площ по реда на чл. 11, ал. 4 ЗСПЗЗ, би следвало да се докаже, че към влизането в сила на реституционния закон, този имот - конкретно поземления имот, не е бил държавна собственост.

При тези данни, необосновано в решението на СРС е прието, че заповедта, в частта, в която е отказано определяне на площ като незастроена, е незаконосъобразна. Всичко изложено сочи на извод, че е налице претендираното касационно основание по чл.209, т.3 АПК, касационната жалба е основателна, в това число при извършената служебно преценка на основание чл.218, ал.2 АПК на оспореното съдебно решение.

Съдебното решение следва да бъде отменено. В казуса по делото е приложим чл.220 АПК и е недопустимо касационната инстанция да установява нови фактически обстоятелства, поради това делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. При новото разглеждане на делото в пълнота, съгласно изложените мотиви от касационната инстанция, следва да бъдат установени всички относими факти и обстоятелства за процесния имот във връзка с пар.1в от ДР на ППЗСПЗЗ, както и за собствеността на имота. Служебно съдът следва да укаже на страните, съгласно чл.171, ал.5 АПК, за кои факти и обстоятелства относими към разрешаването на правния спор, не сочат и не представят доказателства.

На основание изложеното и чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20040721 /07.06.2022г. по гр.д. № 58670/2018г. на СРС, ГО, 142-ри състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда при спазване на дадените указания от касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1

2